

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3061/05
25.01.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Звездане Лутовац, Слободана Дражића, Николе Станојевића и Михаила Рулића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против туженог ББ, чији је пуномоћник адвокат БВ, ради исплате дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.бр.3375/2005 од 7.9.2005. године, у седници већа одржаној дана 25.1.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

I ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.бр.3375/2005 од 7.9.2005. године у делу у коме је одбијена жалба туженог и потврђена пресуда због пропуштања Општинског суда у Новом Саду П.бр.2035/2005 од 11.5.2005. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против одлуке садржане у преосталом делу.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом због пропуштања Општинског суда у Новом Саду П.2035/2005 од 11.5.2005. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име дуга исплати износ од 12.000 евра са припадајућом каматом коју обрачунавају пословне банке на орочене девизне штедне улоге у месту исплате, почев од 10.2.2003. године па до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и под претњом принудног извршења.

Решењем Општинског суда у Новом Саду П.2035/2005 од 23.5.2005. године, одбијен је као неоснован предлог туженог за враћање у пређашње стање због пропуштеног рока за писмени одговор на тужбу и доношења наведене пресуде због пропуштања.

Правноснажном другостепеном пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж.бр.3375/2005 од 7.9.2005. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе туженог и потврђени пресуда због пропуштања Општинског суда у Новом Саду П.бр.2035/2005 од 11.5.2005. године и решење истог суда од 23.5.2005. године. Ставом другим изреке је уважена жалба туженог и преиначено решење Општинског суда у Новом Саду П.бр.2035/2005 од 27.5.2005. године тако што је одбијен као неоснован захтев тужиоца за наградом трошкова поступка у износу од 45.150,00 динара садржан у предлогу за доношење допунског решења од 26.5.2005. године.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана у делу који се односи на првостепену пресуду због пропуштања.

У проведеном поступку није учињена апсолутно битна повреда одредаба парничног поступка из новелираног члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити битна повреда поступка на коју се у ревизији указује из члана 361. став 2. тачка 7. ЗПП.

Исправно закључивши да су у конкретном случају били испуњени сви кумулативни законски услови прописани у члану 338. став 1. тачка 1. – 4. ЗПП за њено доношење, као и да тужени није поднео одговор на тужбу у року до 30 дана из члана 282. став 1. у вези члана 101. став 1. ЗПП; а имајући притом у виду да није реч о захтеву из члана 3. став 3. ЗПП којим странке не могу располагати сходно ставу 2. цитираног члана 338. ЗПП; правилно је другостепени суд и са правног становишта Врховног суда потврдио наведену првостепену пресуду због пропуштања.

Нетачан је и стога неоснован ревизијски навод туженог да је примио тужбу али не и решење првостепеног суда са поуком о садржини одговора на тужбу и последицама пропуштања да одговори на тужбу дана 30.3.2005. године јер га демантује стање у списима овог предмета. Из којег несумњиво произлази да је тужени својим личним потписом на доставници од 4.4.2005. године потписао да је примио писмена назначена у тој доставници: тужбу и назначено решење првостепеног суда од 30.3.2005. године. Тако да је тим својим потписом на доставници као једино валидној потврди о извршеном

достављању у смислу члана 144. став 1. ЗПП, потврдио пријем у њој наведених писмена који су му исправно лично достављени сходно члану 136. став 1. ЗПП.

Са изложених разлога, Врховни суд је сходно члану 405. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Међутим, ревизијом туженог се напада другостепена правноснажна пресуда и у оном делу одлуке којим је потврђено решење првостепеног суда П.бр.2035/2005 од 23.5.2005. године којим је одбијен као неоснован предлог туженог за враћање у пређашње стање због пропуштања рока за писмени одговор на тужбу.

Бавећи се пре свега проценом дозвољености ревизије туженог у погледу те одлуке са аспекта разлога из члана 401. став 2. у вези члана 412. став 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да та ревизија није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по Закону не може поднети.

Конкретно, побијаном другостепеном одлуком је потврђено првостепено решење о одбијању предлога за повраћај у пређашње стање које не спада у категорију решења против којих је ревизија увек дозвољена у смислу ставова 3. и 4. члана 412. ЗПП; већ се дозвољеност ревизије изјављене против таквог другостепеног решења цени сходно ставу 1. члана 412. ЗПП. Како је цитираном одредбом члана 412. став 1. ЗПП прописано да странке могу изјавити ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, то ревизија против наведеног решења односно одлуке другостепеног суда којим је оно потврђено није дозвољена јер се таквим решењем поступак правноснажно не завршава.

Са изложеног разлога, применом члана 404. у вези члана 412. став 5. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке ове одлуке.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

ИЈ